

**א** וְאִי מִיּוֹ שִׁחַ מְהֵל־בְּרִיתוֹ  
 [א] וְהִלָּלָה אֶל כָּל מִקְּמָה עֵשְׂרוֹן ב'  
 שְׁטוּשִׁיעַ עֵשְׂרוֹן בְּמִקְּמָה שֶׁל־פִּי:  
**ב** כִּי מִיּוֹ וְהִלָּלָה שֶׁם טוֹר  
 וְשׁוֹעֵר עֵשְׂרוֹן קִמְוֹן רִג  
 שְׁטִיעַ א':  
**ג** וְאִי מִיּוֹ פִּיגִשׁ שֶׁם הֵלֵךְ ב' כִּמָּה  
 שֶׁם טוּשִׁיעַ עֵשְׂרוֹן רִגִּי שֶׁם קָסוֹ  
 שְׁטִיעַ א':  
**ד** וְאִי מִיּוֹ שִׁחַ מְהֵל־בְּרִיתוֹ  
 כִּמָּה שֶׁם טוּשִׁיעַ עֵשְׂרוֹן אֵל  
 קִמְוֹן רִגִּי פִּיגִשׁ א':  
**[ד]** וְאִי מִיּוֹ שִׁחַ מְהֵל־כִּלִּי  
 הִתְקַדֵּשׁ אֵלֶּה: **ב'**  
**[ו]** וְאִי מִיּוֹ שִׁחַ מְהֵל־מַּהֲלֹת  
 מִמַּשֵּׁה שׁוֹ פִּיגִשׁ אֵלֶּה אֵלֶּה טוּשִׁיעַ  
 יִיד עֵשְׂרוֹן רִלֵד שְׁטִיעַ א'  
 וְהִלָּלָה שֶׁם:  
**ז** וְאִי מִיּוֹ שִׁחַ מְהֵל־  
 בְּרִיתוֹ אֵלֶּה ב' כִּמָּה שֶׁם  
 טוֹר אֵלֶּה קִמְוֹן רִגִּי שֶׁם א':  
 שֶׁם אֵלֶּה פִּיגִשׁ מְהֵל־בְּרִיתוֹ  
 אֵלֶּה:  
**ח** וְאִי מִיּוֹ שִׁחַ מְהֵל־בְּרִיתוֹ

מוסף רש"י

המוציא לחם מה ארץ.  
עמדת הללו נעבד עשר  
מאות השנים בתבואה, לא  
תפרו, וירשת בלואם, נקט,  
שמה, ופאה, חלה, חרומה,  
שמה, לאשון, וסעי, ועי,  
וכנענ עשר מרות שנקדקו  
(ע' תמלס קד) מנחם  
אזיר לבתמה ועשד עגודת  
הסוד הלואים חל מה ארץ  
(אדורס) י"ח ח' מנחם  
ע"ה (ק) ולכן נקטו  
בעשר אשעוט כנענ עגד  
(ח' אדורס) ס' כשדורא  
עשד מברכו. מנחם לבנ  
הלואות ע"ה עשד, עשד  
רעב. והוא בא להפיק רעב  
לע"ה יד חרומה לא קצ"ה,  
אל כל שכן. שז' שז' קצ"ה  
לבנ לקצ"ה יומר (קסו)  
(ח'). דודת מצד מנחם  
אח', בתמיה, יד חרומה  
אח' הללו כרס הוא  
תלמיס.

## רבינו חננאל

[illegible]

**ביצד מברכין.** לא שייך להקשות מנא היכא קאי דקתני כיצד מדפריך צריש מכלילתין (ד' ג.) משום דהכא סברה הוא לצרך כדמסיק בגמרא לאסור ליהנות מן העולם הזה בלא ברכה אי נמי י"ל דקאי אמתני' דמי שמנו (ד' ב:) דקתני בעל קרי מבצק לאחריו ואינו מבצק לפניו והכי נמי שייך הכא לצרך על כל דבר ודבר ע"כ קאמר הכא כיצד מצרכין:

**אחֲלִיָּה** וחרר אבִּלְיָה. תימא  
למה לי קרא הא צפ"צ  
קדשוֹשׁין (ד' נד:) גמרינן קדש קדש  
ממעשר שני א"כ ינלף ממעשר שני  
ויו"ל אי לאו קרא דהלולים הוה אמינא  
לדלרבה ינלף לחומרא קדש קדש  
משביעית ואין לו פדיון". עוד פ'  
ברינו חיים כהן אי מהתם הוה אמינא  
כי מעשר שני ממנן דוקא צומן  
שמעשר שני נוהג כמו צבנה ראשונה  
ושניה ורביעית וחמישית לשמטה  
נוהג חלול אבל שלישית וששית שמעשר  
עני דוקא אימא לא קמ"ל חלולים ט'  
**שׂאִין** אומרים שירה אלא ע"ה היין.  
פירוש אין אומרים שירה על  
שום אכילה מוצח כגון זריקת דמים<sup>א</sup>  
ונסוך המים כי אם על היין אבל  
ודאי מצינו שירה בלא אין כגון הלל  
צבשחית פסחים<sup>ב</sup> (תמיד נשחט ד'  
(סד.) [ע"ש בתוספות]:

**וְלִמְנוּן** דתני ברם רבעי וכו'.  
ועתה קיימא לן דרבעי  
נוהג אף בח"ל מיהו בדרם נוסב ולא  
בשאר אילנות דכל המיקל בזכר הלכה  
כמותו בח"ל (ט) וכרם רבעי בזמן הזה  
מחללין על ספרה פרות' ושחוקו ומטילו  
לנהר וכן מפורש בשאלתות דרב אחאי  
[פרשת קדושים סימן ק:]

**וְאֵתִי נָמִי יָזַת בְּמַה הַצֵּד.** וְאֵתִי  
אֵיכָא לַמְפָּךְ מַה לְהַצֵּד הַשּׁוּא  
שְׁכָן חַיִּיבִים בְּלֻקֵּט דְּפִרְט בְּזִכְרֵם הָיִינוּ  
לִקְטָם מִשְׁאֵ"כ בְּזִית דְּלֻץ צוּ לִקְטָם וְיֵ"ל  
דְּנִיחָא לֵיה לַמְפָּךְ פִּירְכָא אִפִּי יֵהא  
הַצֵּד הַשּׁוּא חֲשׂוֹב לַמִּיתָּה זִית מִינֵיהּ מִ"מ  
קֶאֱמַר דְּשֹׂאֵר מֵינִים לֹא יֵדַע מִינֵיהּ:  
**תִּינָח** לְאַחֲרָיו. וְדִקְרַם בְּזִכְרָה  
לְאַחֲרָיו כְּדַכְתִּיב וְאִכְלַת  
וְשִׁצְעַת וּבְרַכְתָּ: **לְפָנָיו** לִפְנֵי  
לְחֹף ק"ו הוּא דֹּאס כֵּן תֵּהֵא בְּזִכְרָה  
לְפָנָיו מְדֹאֲרִייתָא וְלַעֲלִיל פֶּרֶק מִי  
שְׁמַתּוֹ (דף כ"א). מִשְׁמַע גְּבִי צַעַל קָרִי  
לְחֹף לְדֹאֲרִייתָא הוּא וְאִפִּי רִבִּי יְהוּדָה  
לֹא פְלִיג אֵלֵיהּ מִשּׁוּם דְּשֹׂאֵר כְּלִלְכוֹת  
דְּרַךְ אֶרֶץ (דף ע"ט כ"ג): 9

דבר שאין גדולו מן הקרקע. כגון  
 צער וחלצ. וא"ת מאי איריא  
 צער אפילו ירקות ממי לא אמר? ליה  
 וי"ל דאיכא למימר קמה מוכיח ולפי'  
 שר"י ניחא דגרים דלאו צר מטעם  
 מנין ויכלי למימר דלחזק משאר  
 אילנות דאיכא למפרך מה להך שכן  
 חייבים צביא: **אלא** סברא הוא  
 אמור לאדם שיחנה בו. וקרא נקט  
 לעיל אסמכתא בעלמא והגמרא היה  
 סבור מתחלה דלמוד גמור הוא:  
 כלו

אֶצֶל חָכֵם יִלְךְ אֶצֶל חָכֵם מֵאִי  
בֹת כְּרִי שְׁלֹא יִבָּא לְיָדִי מִעִילָה  
מִיָּמִים שֶׁנֶּאֱמָר 'לֵה' הָאָרֶץ וּמִלֹּאֶה  
דָּם לֹא קִשְׂיָא כֹּאן קוֹדֵם בְּרַכָּה  
כֹּאן

**בִּיצָד** מברכין וכו' חוץ מן היין. שמתוך חשיבותו קצבו לו ברכה לעצמו וכן הפת: **בורא מיני דשאים**. לפי שיש בכלל פרי האדמה דשאים ורעים כגון קטניות ורבי יהודה צע"ה היכר ברכה לכל מיין ומיין: **גב' קדש הלולים**. בנטעו רבעי כתיב ומשמע שני הלולים טעון בחליטתו כשחאכלנו: בשרה הארבעים שאלו מותר באכלתו: **האי מויבעי ליה**. הלולים לשון חלולים חד מינייהו אחא לאורויי אחליה והדר אכליה הוציאו לחולין עיי' פדיון אס בזהא לאוכלו חוץ לירושלים וחד ללמדך שכלא אמרנה מותר רבעי אלף בדרס שנהא קדש הלולים דבר שמהללין בן טעון חלול וזהו יין: **שלין אומרים**.

בורא מיני דשאים:  
 רבנן יקדש הלולים  
 ברכה לפניהם ולאח  
 אסור לאדם שיטעון  
 והאי קדש הלולים  
 מיבעי ליה חד דאמר  
 אכליה ואידך דבר ה  
 ושאינו טעון שירה  
 שמואל בר נחמני  
 שמואל בר נחמני  
 אומרים שירה אלא ע  
 להם הגפן החדלתי  
 אלהים ואנשים אם  
 רמח משמח מראי  
 עליון

**בְּעוֹלוֹתָם:** וּבְרֵכָה (דברים ח: כה) חייב  
 אֲחִירוֹ עוֹלוֹת כֵּל שֶׁזֶן לֹא שָׁמַר וְיִסְקֶה יוֹ.  
**כִּתְּמָהּ** וְלֹא נִטְמָה (א) אֵלֶּה שׁוֹרֵי יְחִידִים שֶׁל  
 קֶמֶה שׁוֹכִים. דִּלְשָׁחָן  
 דִּלְשָׁרָה רַחֲמָנָה בְּרֵכָה דְּכִתְּבִי תִּחְלֵי  
 בְּרֵכָה לְחֵם וְגו' (דברים ח: כ) וּסְמִיךְ לִיה  
 וְאִחְלָתָ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַּת: **לֹד מוֹצָה.** יִין  
 לְנִסְמָכִים וּסְלֵת לְמַנְחוֹת: **ו' מִיִּין.**  
 הַאֲמִירוֹת בְּרֵכָה חֲטִיב וְשׁוֹרֵה וְגו'  
 (שם ח: כ) וּבִתְרִיבֵי חֲטִיב וְשִׁלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ  
 וּבִרְכַּת: **שָׁן טַעֲוִיִּים כְּזוֹרִים.** דְּהִי  
 וְאֲמַרְיִין בְּמַנְחוֹת (פ"ט ד' פד:) וְאֲמַר  
 כִּכָּן אֶרֶץ (ו' כ') בְּחַיִּי אֵל הָאֶרֶץ (דברים  
 ו: ו) וְאֲמַר לְהֵלֵךְ אֶרֶץ חֲטִיב וְשׁוֹרֵה (מה  
 לְהֵלֵךְ שֶׁבַח הָאֶרֶץ אֶף כֵּן שֶׁבַח הָאֶרֶץ:  
**אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה הוּא.** דְּלִמְדוּרָא וְיִיתֵּן לְהוּ  
 פִּירְכָּה אֵלֶּה דְּחִי כְּרִס וְיִלֵּף בְּרֵכָה  
 מוֹ' הַיְּמִיִּים אֵיכָּה פִּירְכָּה שָׁן טַעֲוִיִּים  
 וְכִזְבוּרִים וְלִמְאֵן דְּחִי נִטְע רַבִּי אֵיכָּה  
 לְמַלְפָּרֶךְ הַיְּמִין דְּבִר נְטִיעָה לְלֹא  
 בְּרֵכָה נְטִיעָה מִנֵּן אֵלֶּה סְבָרָה הוּא דְּכִין  
 דְּנִהֵנָּה רִיב לְהוֹדוֹת לִמִּי שְׁבָרָס:  
**מַעֲמֵל.** כְּנֵהֵנָּה מִן הַקֶּדֶשׁ דְּכִתְּבִי  
 לְהֵ' הָאֶרֶץ וּמִלּוּאָה כְּדִאֲמַרְיִין לְקָמָן:  
 (א) **לְאַחַר בְּרֵכָה.** הִרִי הֵיֵל לְנִי אִדָּס:  
 גִּחַל

כתבם זית אמר "רב פפס"טמא לא אקרי מ"מ קשיא מה להצד השוה שבהן אלא דילוף לה משבעת המינין מה שבעת המינין דבר אף כל דבר שנהנה מעון ברכה מה לשבעת המינין ויעוד התינה לאחריו לפניו מנין הא לא קשיא דאתי כב ממכר כשהוא רעב לכ"ש ולמאן דתני נמט רבעי הא דלאו בר נטיעה כגון בשר ביצים ודגים מנא ליה אל לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה: ת"ר "אסור העוה"ז בלא ברכה "וכל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה עביד ליה הא עביד ליה איסורא אלא אמר רבא ילך אצלי אמר רב יהודה אמר שמואל כל הנהנה מן העוה"ז בלא ב"א לוי רמי כתיב לה' הארץ ומלואה וכתוב 'השמים שמי'

[illegible]

## תורה אור השלם

1. ובשנה הרביעית יקרה  
 כל פרוש קדוש להוללים לך  
 ויקראו יד כד  
 2. ותאמרו להם הַפֶּן  
 תחלתו את תורשי  
 ממשותף אֵלֵיהֶם ואֵשֶׁם  
 וְלִקְחֵיהֶם לְנוֹעַל עַל הַיָּם:  
 שׁוֹפְטֵים ט ו  
 3. ובשנה החמישה  
 ואֶבְלֹת אֵת פְּרוֹי לְדוֹסִיס  
 וְלִקְחֵיהֶם וְתִבְחָלוּ אֵינִי  
 וְקִירָה ט כה  
 4. אֶל תּוֹרַע בְּרִמָּה בְּלֹאִם  
 שֶׁן חֻקֵּשׁ וְתִבְחָלוּ תּוֹרַע  
 אֶשְׁרֵי תּוֹרַע וְתִבְחָלוּ  
 בְּרִמָּה ט כז  
 5. וְקִירָה אֶשׁ בְּלִפְדֵּים  
 יִשְׁלַח בְּקִמּוֹת לְעֵשֶׂה  
 וְקִירָה מְגִדֵּשׁ וְשֶׁן חֻקֵּשׁ  
 עַד בְּרִמָּה יתִּי:  
 שׁוֹפְטֵים ט ח  
 6. לְדוֹ מִמּוֹל לְאֶרֶץ  
 מְקוֹלָאֵה בְּכָל יוֹשְׁבֵי בְּרִי:  
 תְּחִלִּים ט ט  
 7. הַשְּׁמֵשׁ מְגִדֵּשׁ לִי  
 הַאֲרָץ נָתַן לְאֶדָּם:  
 תְּחִלִּים ט טו

## גליון הש"ס

בְּמֵי אֲחִיזָה וְהָרָד אֲחִיזָה  
אָמַר יִשְׂרָאֵל דְּרִשְׁהָ דִּלְכָּא וְכֵן  
וְתִמְחַמְעֵי דְרִשְׁתָּ בִּין דְּלִי חֵל.<sup>1</sup> וְכֵן  
אָזַח בִּירוּשָׁלַיִם וְכֵן שָׁמַע עַל  
דְּרִשְׁהָ דְּלֵאלֵה הַגְּבִירִים אֲלוֹ  
מִלְּמַלְכוּת: שְׁם דְּחֵי דְרֵי  
גְּבִירִים רַבְעִי. עִי סְטוּם מֵ  
עִי שְׁמִי דְרֵי קָלָא וְעַי:<sup>2</sup>  
וְעִי שְׁמִי דְרֵי אֲחִיזָה וְעַי:<sup>3</sup>  
וְעִי חֲלוּן קִלְטַם עִי שְׁמִי:<sup>4</sup>  
תוֹם דְּרֵי וְלִפְסָן בִּי שוּחַ  
דְּרִיבֹּהֵם. וְכֵן קָוֹל בְּרִיטִי עַל  
בְּנֵשׁ וְתוֹמֹה לִי כִּיּוֹן דְּלִפְסִין  
אֲלוֹל מַחְשַׁבְרִי וְעַי חֲלוּל  
עַל גַּד מַשְׁעֵל צוּרֵה וְעַי:

## מוסף תוספות

- א. 'בתוס' ר"ש הוסיף.  
ב. כיון ששבענו  
האבא קרא ששמואל  
אית איתו כמעשר שפיך  
קדש קדש מלפני שפיך  
קדש מלפני. ב. בתוס.  
ג. הוסיף, הקטרה.  
ד. 'בתוס' ר"ש הוסיף, וגם  
לגליל פסחים ובמלחמה  
בירושלם.  
ה. בדברי ה'מים. ד. 'בתוס'.  
ו. קדיי"ל כתב. ז. קדיי"ל כמאן  
תריס וכו' רבני אבא בטע  
מיה דר' אבהו וקומטן קל  
לכ' וביעל אר' חור וקומטן קל  
לכ' אבא וכו' א"כ אין טע  
מיה וכו' ונהו בעשוי אבא  
ר' אבהו וכו'. ח. 'בתוס'.  
ט. דאכא' למימר.  
י. טעמ' הנין שכן אין אילן  
וכן דין ערלה וטע' רבני  
אבא' כירובת רעין' שכן  
מגזר' שחרין הרבה  
באור' הגירסה שדברי  
האבא' 'מה להנך שכן  
יציבים כפאה והביא  
מספר מיעוט איני שרש  
'צויים ערלה'.